

գտնելու համար: Այս բազմակողմանի դիւրութիւններով օժտուած Հաստատութեան մէջ ուսանողներ առիթ ունին իրենց նախընտրած ճիւղին մէջ յառաջանալու: Հոն, համալսարանական ուսում ունեցող պատրաստակամ ուսուցիչներու պիտի հանդիպիս, և վըստան հոմ որ կեանքիդ երջանկագոյն օրերը պիտի անցընես Մեղգոնեանէն ներս:

Յերթինին չափ արտաքինն ալ գեղեցիկ է Մ. Կ. Հ. ն: Հայեր հպարտութեամբ՝ իսկ օտարներ հիացումով կը նային այս սքանչելի հաստատութեան և անոր վերին մարմիններուն վրայ, որոնց զոհարութեամբ այդ դպրոցին անունը միշտ բարձր մնացած է: Անոնք չեն ընկրկիր ո՛չ մէկ դժուարութեան առջեւ, և կու տան ամէն տեսակ օժանդակութիւն, մինչև իսկ նիւթական հարկ եղած պարագային, ցուցնելու համար օտարներուն և աշխարհին թէ, հակառակ անոր որ բռն մը ժողովուրդի զաւակներ ենք, մշակոյթի մէջ մեզի ինկած բաժինը շատ լաւ կը կատարենք:

Գիշերուան ժամը 11-ը եղած էր, և տակաւին կարոյ՞ր պատմութիւնը վերջանալու ոչ մէկ նշոյլ ցոյց կու տար:

Քնկերային և ընկերասէր են բոլոր Մեղգոնեանցիները առ հասարակ: Կրնաս վստահ ըլլալ որ չկայ Մեղգոնեանցի մը որ չուզէ բարեկամանալ նորեկի մը հետ: Բարձրագոյն դասարանի տղաք ուսուցիչներու չափ սիրուած են: Երբ սեւէ մէկ դժուարութիւն ունենաս, բնաւ մի՛ վարանիր մեծ տղոց օգնութիւնը խնդրելու: հոս, կարօ վայրկեան մը ժպտադէմ ինծի նայեցաւ և շարունակեց, «իսկ տղջիկները, բնաւ մի՛ հարցներ, կատարեալ քոյրեր են և պատրաստ՝ սեւէ մէկուն օգնելու»:

Կարօ ինքզինք մտռցած էր. կարծես փոխադրուած ըլլար ուրիշ աշխարհ մը երբ կը խօսէր Մեղգոնեանի անցեալին, ներկային և լուսաւոր ապագային մասին, որ չնորհիւ մեծ զոհարութեանց և անհաւասարելի ճիւղերու, այսօր մեծ մասամբ իրագործուած կը տեսնենք:

Լատինաց Վանքի ժամացոյցը կէս գիշերը աւետեց: Կարօ, «ուրիշ անգամ կը շարունակենք» ըսելով սաքի ելաւ և մենք բաժնուեցանք:

Վերադարձի ճամբուն վրայ և անկողնին մէջ կարօ կարծես հետա ըլլար, կը շարունակէի լսել իր խօսքերը, որոնք իրենց կախարդանքին մէջ պահեցին զիս մինչև լուսորաց: